

28, poz. 127) oraz art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa przypadki, w których przedmiot najmu lub dzierżawy rzeczy albo praw majątkowych bądź umowy o podobnym charakterze zalicza się do składników majątku wynajmującego lub wydzierżawiającego bądź najemcy lub dzierżawcy albo używającego.

2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) „umowa szczególna” — umowę o podobnym charakterze do umowy najmu lub dzierżawy, na której podstawie rzecz lub prawo majątkowe zostały oddane do odpłatnego korzystania,
- 2) „podstawowy okres umowy” — czas oznaczony, na jaki została zawarta umowa, z wyłączeniem czasu, na który umowa może być przedłużona lub skrócona,
- 3) „wartość netto” — zaktualizowaną, zgodnie z odrębnymi przepisami, u wydzierżawiającego lub wynajmującego wartość rzeczy lub praw majątkowych, pomniejszoną o dokonane odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe), według stanu na dzień zawarcia umowy na okres podstawowy,
- 4) „normatywny okres amortyzacji” — pełny okres dokonywania odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych), wynikający z zastosowania, przewidzianych w odrębnych przepisach, rocznych górnych stawek odpisów amortyzacyjnych, bez uwzględnienia możliwości ich podwyższenia,
- 5) „wynajmujący lub wydzierżawiający” — osobę oddającą rzecz albo prawo majątkowe do odpłatnego używania lub korzystania,
- 6) „najemca lub dzierżawca” — osobę, której wynajmujący lub wydzierżawiający oddał rzecz albo prawo majątkowe do odpłatnego używania lub korzystania.

§ 2. 1. Do składników majątku wynajmującego lub wydzierżawiającego zalicza się — w każdym przypadku — rzeczy albo prawa majątkowe stanowiące przedmiot umowy najmu lub dzierżawy.

2. Do składników majątku wynajmującego lub wydzierżawiającego zalicza się, z zastrzeżeniem § 3 pkt 1, rzeczy albo

prawa majątkowe stanowiące przedmiot umowy szczególnej, gdy umowa ta spełnia chociaż jeden z warunków:

- 1) została zawarta na czas nieoznaczony,
- 2) została zawarta na czas oznaczony, lecz nie zawiera prawa do nabycia rzeczy albo praw majątkowych przez najemcę lub dzierżawcę, albo to prawo zawiera z możliwością jego wypowiedzenia,
- 3) została zawarta na czas oznaczony, zawiera prawo do nabycia rzeczy albo praw majątkowych przez najemcę lub dzierżawcę bez możliwości jego wypowiedzenia, a ponadto:
  - a) podstawowy okres umowy, której przedmiotem są prawa majątkowe, rzeczy ruchome lub nieruchomości, z wyjątkiem gruntów, wynosi co najmniej 40% normatywnego okresu amortyzacji, a suma opłat (rat) określona w podstawowym okresie umowy jest niższa od wartości netto tych rzeczy i praw,
  - b) suma opłat (rat) w podstawowym okresie umowy, której przedmiotem są grunty, jest niższa od wartości rynkowej gruntu z dnia zawarcia umowy.

3. Jeżeli w umowie szczególnej określona została kwota dopłaty, której wniesienie po upływie okresu tej umowy uprawnia najemcę lub dzierżawcę do nabycia własności przedmiotu umowy, kwotę tę zalicza się do sumy opłat (rat), o których mowa w ust. 2 pkt 3.

§ 3. W przypadku umów szczególnych do składników majątku najemcy lub dzierżawcy zalicza się rzeczy albo prawa majątkowe, jeżeli:

- 1) składniki majątkowe zostały oddane do odpłatnego korzystania na czas oznaczony na podstawie umów, z których wynika prawo ich nabycia za ustaloną w tych umowach cenę, zawartych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 i Nr 85, poz. 498 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480),
- 2) nie są zaliczone, zgodnie z § 2, do składników majątku wynajmującego lub wydzierżawiającego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 kwietnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych.

Na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie

niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100,

poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 kwietnia 1992 r. w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. Nr 32, poz. 138) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 2 i dodaje ust. 1 w brzmieniu:

„1. Ustala się minimalne okresy przetrzymywania zakupionych zwierząt i roślin, przy których zachowaniu działalność uznawana jest za działalność rolniczą:

- 1) miesiąc — w przypadku roślin,
- 2) 6 tygodni — w przypadku drobiu rzeźnego,
- 3) 2 miesiące — w przypadku pozostałych zwierząt — licząc od dnia nabycia.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

131

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 kwietnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie składników majątkowych uznawanych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz trybu i terminów aktualizacji wyceny środków trwałych.

Na podstawie art. 15 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 marca 1992 r. w sprawie składników majątkowych uznawanych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz trybu i terminów aktualizacji wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 30, poz. 130 i Nr 103, poz. 524) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) w ust. 1 wyrazy „2 i 3” zastępuje się wyrazami „2—4”,

b) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przekazanych do używania na podstawie innych umów niż wymienione w ust. 2 odpisów amortyzacyjnych dokonują jednostki, które zgodnie z przepisami w sprawie zaliczenia przedmiotu umów najmu lub dzierżawy rzeczy albo praw majątkowych do składników majątku stron tych umów zaliczają te środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne do składników majątku; w tym przypadku odpisów amortyzacyjnych dokonują odpowiednio wynajmujący (wyzierżawiający) lub najemca (dzierżawca) na zasadach określonych w § 8 ust. 1, 2, 5 i 6 oraz § 9 ust. 1 i 1a.”

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 4, a pkt 2 w tym ustępie otrzymuje brzmienie:

„2) budynków mieszkalnych wraz ze znajdującymi się w nich dźwigami, z tym że jednostki mogą we własnym zakresie podjąć decyzję o amortyzowaniu tych budynków w części dotyczącej lokali:

a) przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, w tym wynajmowanych lub wydzierżawianych na te cele,

b) w budynkach innych niż zakładowe budynki mieszkalne i budynki, w związku z którymi jednostki otrzymują dotacje budżetowe — wynajmowanych na cele mieszkalne;

w tych przypadkach odpisów amortyzacyjnych dokonuje się w wysokości ustalonej od wartości brutto budynków, odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu do ogólnej powierzchni użytkowej budynku, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.”

2) w § 8 skreśla się ust. 4,

3) w § 14 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jednostki w wypadku, o którym mowa w ust. 1, obliczają od dnia 1 stycznia 1993 r. odpisy amortyzacyjne od wartości środków trwałych ustalonej w wyniku tej aktualizacji.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że § 1 pkt 1 lit. c) i pkt 3 ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1993 r.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*